

DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 18. Miechów, dnia 15. września 1916.

278.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 18-go czerwca 1916 r.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Na mocy § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 i na podstawie przepisów V. rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisów ustawy gminnej, obowiązującej w Królestwie Polskiem, zarządzam jak następuje:

§ 1.

Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca, koza, świnia, każdy koń, osioł i muł, bez względu na wiek muszą być zaopatrzone w paszport zwierzęcy, jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;
b) na rzeź;
c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;
d) przewozi koleją lub okrętem.

§ 2.

Pojedyncze paszporty zwierzęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1 należy wystawiać w zasadzie oddzielne paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe wtedy, kiedy się rozchodzi o zwierzęta tego samego właściciela i tego samego gatunku (owce, kozy, albo świnie), które zakupione zostały na rzeź i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3.

Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4.

Organa powołane do wystawiania paszportów.

Paszporty zwierzęce mają wydawać naczelnicy gmin, (wójtowie), względnie sołtysi; za zezwoleniem jednak c. i k. Komendy obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudniącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzać nie wolno.

§ 5.

Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach, sporządzonych według dołączonego wzoru, które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie obwodowej, płacąc po 1 koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6.

Oglądanie zwierząt przed wystawianiem paszportu.

Wystawianie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę obwodową zatwierdzonego odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt.

Stosownie do rozciągłości danej gminy, względnie miejscowości, należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia. Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiedniego paszportu.

§ 7.

Paszportu nie wolno wystawiać:

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzęcia objawy jakiejś zarazy; —

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiejś zarazy (pryszczycy, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącym obejściu, o ile chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie i to tak długo, dopokąd Komenda obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8.

Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nie tylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącemi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełniać równobrzmiąco. Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis »Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin«, zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości, względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawka, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wydawania paszportów zwierzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycie i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxt należy przechowywać u naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10.

Czasokres ważności paszportu.

Paszporty zwierzęce są ważne przez 8 dni, licząc od daty wystawienia paszportu.

§ 11.

Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza mylki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem. Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom wete-

rynaryjnym na koszt właścicieli i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodejrzane co do pochodzenia należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia. — W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12.

Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotnej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsce stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazane, jeżeli zwierzę zmienia przytem miejsce stałego pobytu.

§ 13.

Opłaty.

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniony jest do pobierania od stron przy wystawianiu paszportu, następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osła, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 h.;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 h.;

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 K.; dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 h. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysaki) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat;

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 h. od jednego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 h. od owcy, cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt, ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14.

Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca wystawiający paszporty obowiązanym jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu, złożyć u naczelnika gminy, względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte w pierwszej linii koszta zakupna blankietów paszportowych, pozostała reszta służy na pokrycie wynagrodzenia oglądaczy zwierząt, ich zastępców, ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15.

Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi karane będą przez Komendę obwodową na mocy § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 grzywną do 2.000 K. względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16.

Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ścisłem wykonywaniem tego rozporządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

§ 17.

Wejście w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu. Równocześnie traci moc obowiązującą tutejsze obwieszczenie z dnia 15. lutego 1916 Nr. 70 o »przedkładaniu świadectw dla zwierząt domowych« ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 4.

C. i k. Jenerał-Gubernator Wojskowy
Karol Kuk w. r. zbrojmistrz polny.

279.

Karanie przekroczeń policyjnych przez żandarmeryę.

W uzupełnieniu zarządzenia wydanego w Dzienniku urzędowym Nr. 10 punkt 162, udzielam wszystkim Komendantom posterunków żandarmeryi prawo nakładania w mojem imieniu i w granicach ustawowego wymiaru kar, grzywien do pięćdziesięciu koron i kar aresztu do pięciu dni, a to za przekroczenia przepisów policyjnych wymienionych w Dziennikach urzędowych Nr. 10 punkt 162, Nr. 11, punkt 183 i Nr. 14 punkt 226.

280.

Psy policyjne.

Dla obwodu miechowskiego utworzoną została przy obwodowej komendzie żandarmeryi stacya psów policyjnych.

W razie potrzeby należy telefonicznie, telegraficznie lub przez posłańca zażądać w obwodowej komendzie żandarmeryi wysłania psa policyjnego, podając w krótkości opis zajścia.

Na skutek takiego doniesienia odnośny funkcyonaryusz uda się z psem na miejsce.

W zasadzie użycie psa policyjnego może nastąpić tylko w wypadkach cięższych zbrodni (morderstwo, rabunek, większa kradzież z włamaniem się, podpalenie i t. d.) i to tylko wtenczas, jeżeli od chwili popełnienia zbrodni nie upłynął zbyt długi przeciąg czasu.

Przed przybyciem psa należy miejsce popełnienia zbrodni o ile możności zamknąć. Jeżeli to jest dom, to należy zabronić zbliżania się do drzwi lub okien, przez które sprawca prawdopodobnie zbiegł.

Jeżeli sprawca na miejscu popełnienia czynu karygodnego pozostawił jakie przedmioty, należy o ile możności zabronić ruszania tychże.

Pozostałe ślady stóp sprawcy czynu karygodnego należy zabezpieczyć przed zatarciem przez opalikowanie tychże możliwie na jak największej przestrzeni i ogrodzenia sznurem lub czemś podobnem, tak, ażeby nikt przez te pozostałe ślady nie mógł przejść.

Śladów takich nie należy przykrywać np. deskami, ponieważ wpływają ujemnie na powonienie psa.

Zażądanie i przybycie psa należy utrzymać w tajemnicy, ażeby w ten sposób przeszkodzić zebraniu się ciekawych, którzy tylko przeszkadzać mogą poszukiwaniom.

281.

Stosowanie wskazówek hygienicznych w szkołach.

Zwraca się uwagę Zarządów szkół na doręczone każdej szkole wskazówki hygieniczne. Wskazówki te powinny być stosowane jak najdokładniej. W szkołach więcejklasowych zastosuje je Kierownik w porozumieniu z całem gronem nauczycielskiem. Przy każdej nadarzającej się sposobności należy dzieciom zwracać uwagę na względy hygieniczne.

Najlepszym jednak środkiem ułatwiającym w wielkiej mierze usiłowania nauczycielskie w tym kierunku jest utrzymanie wzorowego porządku i czystości w szkole. W tym celu Zarządy szkół w porozumieniu z Radą szkolną miejscową uczynią wszystko, co w danym wypadku stosownie do podanych wskazówek zastosowane być może.

Za ścisłe wykonanie przepisów czyni się Kierowników szkół względnie nauczycieli osobiście odpowiedzialnymi.

282.

Zbiórka surowych skór.

Wszystkie rzeźnie podlegają od daty wydania tego zarządzenia nadzorowi straży skarbowej.

Nie wolno odtąd wywozić z rzeźni surowych skór uzyskanych przy zabiciu, lecz natychmiast należy je zakonserwować i przechować. Odbiór skór odbywa się tylko na osobny rozkaz c. i k. Komendy obwodowej.

Aby konserwacya prowadzoną była celowo, wyznaczy się dla każdej rzeźni wykształconego w tym kierunku fachowca.

Zarządy rzeźni są obowiązane uwiadamiać komendę c. i k. posterunku straży skarbowej o każdem biciu dokonanem poza dniem przeznaczonym do bicia i przyjmować do przechowania skóry w czasie nieobecności organu straży skarbowej.

Jeżeli nie zachodzą jakieś ważne służbowe przeszkody, ma organ straży skarbowej osobiście ściśle dozorować prawidłową konserwacyę i oddawanie skór.

Zdarzają się wypadki, że rzeźnicy przy ściąganiu skór umyślnie je uszkadzają. Należy o tem donieść Komendzie obwodowej, a przy odbiorze skór nałoży się na nich kary pieniężne.

Na każdej odebranej skórze należy uwidocznić nazwisko właściciela zapomocą kartki, lub też liczby porządkowej.

Zarządy rzeźni obowiązane są każdego ostatniego dnia w miesiącu pisemnie donieść c. i k. posterunkowi straży skarbowej o ilości bitego bydła w ciągu miesiąca.

Doniesienia te będzie straż skarbowa przeglądać i przedkładać Komendzie — służyć one będą do kontrolowania zapasów skór znajdujących się w rzeźniach.

W miejscowościach, w których są rzeźnie, wolno bić bydło tylko w tych rzeźniach. Bicie bydła poza obrębem rzeźni (w domu) jest odtąd w tych miejscowościach zakazane. W tych zaś miejscowościach, które rzeźni nie posiadają, gdzie więc bicie w domu jest konieczne, należy o każdem biciu donieść sołtysowi albo wójtowi, który będzie obowiązany donieść o tem c. i k. Komendzie obwodowej.

Oprawcy obowiązani są o każdym wypadku zabicia koni donieść komendzie straży skarbowej. Jeżeli nie umieją konserwować skór, należy odstawić je do rzeźni, gdzie będą konserwowane.

Jako fachowcy w konserwowaniu skór znani są c. i k. Komendzie obwodowej: Feifkopf w Proszowicach,

Pomeranzblum i Freifeld w Słomnikach, Preiss w Miechowie. Należy podać odpowiednich ludzi dla Brzeska Nowego, Książa Wielkiego i Charsznicy.

W sprawie dalszego odbioru skór wydane będą jeszcze stosowne rozkazy.

Przy ustanowieniu cen odbiorczych, służyć będą za podstawę ceny najwyższe ustanowione przez Gubernatorstwo po odciągnięciu kosztów Komendy obwodowej poniesionych z powodu konserwacyi, dowozu i t. d.

Z naciskiem zauważa się, że powyższe postanowienia mają zastosowanie także do skór cielęcych i owczych (także i strzyżonych).

Wskutek tego i owce w miejscowościach, w których są rzeźnie, wolno bić tylko w rzeźniach, w innych miejscowościach natomiast o każdem zabiciu należy donieść c. i k. posterunkowi straży skarbowej.

283.

Ostrzeżenie

w sprawie używania formaliny przy bajcowaniu (zaprawianiu) zboża.

Kupna formalina (10% formaldehyd) niszczy siłę kiełkowania nasienia. Dlatego należy jej używać do zaprawiania (bajcowania) zboża przeciw śnieci tylko po znacznem jej rozcieńczeniu a to w stosunku 0·1%. Zaprawa ta jednak może zaszkodzić sile kiełkowania nasienia nawet w tak znacznem rozcieńczeniu w razie zbyt długiego jej użycia. Dlatego czas trwania zaprawy nie powinien wynosić więcej aniżeli 3 godziny.

W wypadkach, w których nie można ziarna po zaprawieniu prędko wysuszyć, należy czas suszenia ziarna wliczyć do przepisanego wyżej 3 godzinnego okresu zaprawy, przytem pamiętać należy, ażeby owe 3 godziny stanowiły maximum czasu, przez jaki płyn użyty do zaprawienia może działać na ziarno bez szkody.

W wielu wypadkach bowiem, gdy ziarno jest tylko lekko śniecią zarażone, wystarcza znacznie krótszy czas trwania zaprawy, a mianowicie około 15 minut.

Wrażliwość rozmaitych odmian zboża na działanie formaliny jest różne. Dlatego zaleca się — o ile czas na to pozwala — zabajcować na próbę małą ilość zboża i przeprowadzić następnie próbę co do siły kiełkowania tego zboża. O ileby zdolność kiełkowania wskutek zaprawienia ucierpiała, należy czas trwania zaprawy odpowiednio skrócić.

284.

„Stacya do badania produktów rolniczych".

Przy Jenerał-Gubernatorstwie w Lublinie otwartą została 20. sierpnia b. r. »Stacya doświadczalna do badania produktów rolniczych«.

Stacya ta przeprowadza:

A. Badanie własności zboża, ze względu na spożytkowanie dla ludzi i zwierząt, ze względu na przeróbkę w przemyśle i na wartość handlową; t. z. bada zawartość wilgoci, jakość, zdolność kiełkowania, zdrowie ziarna, zawartość mączki (skrobi) i białka, przydatność jęczmienia na słód.

B. Badanie paszy ze względu na zawartość składników odżywczych, jej wartość odżywczą i spożytkowanie; t. z. przeprowadza całkowite analizy paszy (zawartość białka, tłuszczu, popiołu i węglowodanów).

Stacya oznacza zawartość pojedyńczych, poszczególnych składników odżywczych (cukru, mączki i tłuszczu), dalej składniki pasz treściwych i t. d.

C. Badanie materyałów surowych i przetworów przemysłu rolniczego jak: zawartość skrobi w ziemniakach, zawartość cukru w burakach, zawartość wody w mączce i w przetworach z wysuszonych ziemniaków, zawartość cukru i popiołu w melasie est., zawartość tłuszczu w nasionach oleistych i t. d.

D. Badania nasion roślin pastewnych, jak nasion koniczu, traw, strączkowych, nasion leśnych, roślin olejnych i t. d. ze względu na zdolność kiełkowania, czystość; badanie na zanieczyszczenia kanianką nasion koniczynowatych i nasienia lnu, wreszcie badanie na zanieczyszczenie maku lulkiem. Badanie nasion buraków i t. d.

E. Oznaczanie niepewnych nasion i roślin.

F. Oznaczanie chorób roślin; zarazem podaje sposób zwalczania.

G. Badanie nawozów sztucznych ze względu na zawartość składników pokarmowych roślinnych.

H. Badanie mleka ze względu na zawartość tłuszczu, na ilość wody i śmietany, na zawartość tłuszczu i wody w maśle i serze, na zawartość tłuszczu w śmietanie.

I. Badanie wody ze względu na jej skład chemiczny i ze względu na jej użycie w celach przemysłowych.

K. Analizę mechaniczną i chemiczną próbek ziemi.

L. Wydaje orzeczenie co do wszystkihc produktów rolniczych i środków ochronnych roślin.

Stacya do badania produktów rolniczych przeprowadza badania za opłatą taksy, którą później się oznaczy. Próbki do badania należy dobrze opakować, załączyć kartkę z podaniem odresu i w jakim kierunku ma być przeprowadzone badanie.

Adresować należy:

Untersuchungsstelle für landwirtschaftliche Produkte des M. G. G. landwirtschaftliches Referat in Lublin.

285.

Kontyngent zbożowy.

W myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy armii M. V. Nr. 66859/p. z 1. września 1916 skraca się termin dostawy kontyngentu zboża w ten sposób, że II-ga trzecia część kontyngentu zbożowego, która miała być odstawiona do c. i k. magazynów wojskowych do dnia 28. lutego 1917, musi być odstawiona do dnia 31. grudnia 1916.

O tem należy wszystkich producentów zawiadomić, by uniknęli kary, przewidzianej w rozporządzeniu Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916, Dz. rozp. Nr. 61 § 6.

286.

Towarzystwo wzajemnej pomocy pracowników handlowych i przemysłowych m. Warszawy.

»Towarzystwu wzajemnej pomocy pracowników handlowych i przemysłowych m. Warszawy« ze siedzibą główną w Warszawie, zezwolono na podjęcie działalności w c. i k. obszarze okupowanym. Filia Towarzystwa znajduje się w Lublinie.

287.

Zakupno jaj.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 16, punkt 255 nazwiska legitymowanych kupców jaj należy następująco zmienić:

Jaskółę i Dziubę należy wykreślić, a wpisać:

Ksila Strzygowskiego i Abrahama Perlgerichta ze Słomnik, dalej Schmula Landschafta z Miechowa.

288.

Ubezpieczenie transportowe

od ognia, kradzieży, zguby i t. d. w całych wagonach i mniejszych ilościach przy przesyłkach do Polski i z Polski

przyjmuje na korzystnych warunkach

Filia wspólna Ces. Król. Uprzyw. Austryackiego Länderbanku i Węgierskiego Banku Eskontowego i Wymiennego dla Polski w Dąbrowie (Polska).

Adres telegraficzny: Länderbank, Dąbrowa, Polska.

289.

Posady nauczycielskie w obwodzie hrubieszowskim.

C. i k. Komenda obwodowa w Hrubieszowie donosi, że w tamtejszym obwodzie jest do obsadzenia 30 posad nauczycielskich. Podania należy udokumentowane wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do c. i k. Komendy obwodowej w Hrubieszowie.

290.

Wyroki

Sądu wojskowego w Miechowie.

Ukarano następujące osoby:

1) Pieczyraka Jana, ze Słaboszowa, gmina Nieszków, za zbrodnię kradzieży, czteroletniem ciężkiem więzieniem.

2) Muszyńskiego Wincentego, ze Zbigał, gm. Nieszków, za zbrodnię kradzieży, trzyletniem ciężkiem więzieniem.

3) Muszyńskiego Franciszka, ze Zbigał, gm. Nieszków, za zbrodnię kradzieży, ośmiomiesięcznem ciężkiem więzieniem.

4) Muszyńską Maryannę, ze Zbigał, gm. Nieszków, za zbrodnię udzielania pomocy w kradzieży, dziesięciomiesięcznem ciężkiem więzieniem.

5) Szota Mikołaja ze Zbigał, gm. Nieszków, za zbrodnię kradzieży, sześciomiesięcznem ciężkiem więzieniem.

6) Krzemińskiego Michała, ze Swojczan, gm. Tczyca, za zbrodnię uwiedzenia i zhańbienia pod przyrzeczeniem małżeństwa, trzymiesięcznym ścisłym, obostrzonym aresztem.

7) Bielawskiego Kazimierza i Bielawską Agnieszkę, z Patecznicy, za zbrodnię gwałtu publicznego, popełnioną przez podniesienie ręki na osobę urzędową — Bielawskiego sześciotygodniowem obostrzonem więzieniem — Bielawską dwumiesięcznem obostrzonem więzieniem.

291.

Wyroki

Sądu pokoju w Miechowie.

Następujące osoby zostały ukarane za podwyżkę cen:

1) Moszek Wajl, syn Jakóba, z Miechowa, za podwyżkę ceny cukru, karą pieniężną 50 koron.

2) Leibuś Zytman, z Igołomii, za podwyżkę ceny cukru, karą pieniężną 200 koron.

3) Josek Grajcar, z Miechowa, za podwyżkę ceny wapna, karą aresztu przez 14 dni.

4) Mendel Rogowski, z Charsznicy, za podwyżkę ceny czosnku, aresztem przez 3 dni, tudzież karą pieniężną 40 koron.

5) Maryanna Mrozicka, z Witówki, za podwyżkę ceny słoniny, karą pieniężną 20 koron.

6) Franciszka Olkusznik, z Miechowa, za podwyżkę ceny masła, karą pieniężną 10 koron.

7) Kalman Piela, z Charsznicy, za podwyżkę ceny cukru, karą aresztu przez 2 tygodnie, grzywną 50 koron i konfiskatą towaru.

8) Rubin Ziegler, z Charsznicy, za podwyżkę cen mięsa, karą aresztu przez 14 dni i karą pieniężną w kwocie 100 koron.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX

podpułkownik.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.